

המפתחות של גן עדן

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-14.10.23

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים מפגש נוסף בדרך זו, בזמן זה. הזדמנות נוספת לעסוק במתרחש בעולם זה של בני אדם.

אנו מבקשים לעסוק בקרע אשר נוצר, בקרע אשר קיים, ובאיחוי המתהווה. אלו הם שלושת ההיבטים של המציאות בה אתם נמצאים. יותר נכון, אלו שלושת ההיבטים שבהם אנו מתמקדים.

ישנו הקרע הקיים, ישנו הקרע אשר נוצר - כלומר, זה שהוא יותר חדש, ויש את האיחוי שמתהווה, ועל כך אנו מבקשים לדבר.

עולם זה של בני אדם הוא עולם אשר נמצא בתוך תהליך של התפתחות, וזו אינה התפתחות חדשה. במובנים מסוימים, אתם יכולים לומר שהיא עתיקה. יש שיסתכלו על התרבות האנושית בראי של אבולוציה ויראו התפתחות. יש שיסתכלו על התרבות האנושית בראי של היסטוריה ויראו התפתחות. יש את מי שיסתכלו על התרבות האנושית בראי של רוחניות ויראו התפתחות. ויש את מי שמסתכל כעת ויאמר שאין התפתחות, יאמר שהתרבות האנושית הולכת לאחור. אבל אנו נאמר שהאנושות עדיין נמצאת מאחור, והמתרחש בזמן זה הוא הזדמנות לנוע קדימה.

ההתרחבות של הקרע

הקרע אינו חדש. ככל שהאנושות מתפתחת באופן שהוא אינו הרמוני, כך הולך וגדל קרע אשר לא ניתן להכילו עוד.

חלקים בעולם הזה של בני אדם הולכים ומתפתחים. אחרים נותרים בתוך מציאות של צמצום, בתוך מציאות של דחיסות, של שליטה, של כיבוש. לא רק זה, אלא יש את אלו המבקשים להגדיל את הצמצום וליצור עוד דחיסות ועוד שליטה בעולם הזה; אנשים המבקשים שהקרע ילך ויתרחב.

בו זמנית, ישנם את אלו אשר במודע ולא במודע פועלים כדי לאפשר עוד ועוד התרחבות, עוד ועוד אווריריות, עוד ועוד מרחב של תנועה ובחירה וחופש. אתם יכולים לומר, אלה אנשי אור אשר פועלים בכיוון הזה, וזה נכון, אם אתם מוכנים להרחיב את ההגדרה שלכם של אנשי אור. זאת משום שחלק גדול מאותם האנשים, אשר תורמים להתרחבות של התרבות האנושית, לא יזהו את עצמם עם רוחניות. הם בחלקם לא יזהו את עצמם עם מודעות עצמית.

ההתפתחות של העולם אינה מוטלת על כתפיהם של אלו המציגים את עצמם כאנשי אור. היא נובעת ונוצרת בזכות ההבנה האינטואיטיבית, ולעתים המודעת, המתקיימת בתוך בני

אדם רבים, שמספרם גדל. אנשים אשר יודעים שאפשר אחרת, אשר רוצים אחרת, אשר רוצים חופש.

אך ההגדרות של החופש הן לעיתים שונות, ויש אנשים שמתעקשים ליצור סוגים שונים של חופש, שיהיו יותר מצומצמים. לא כל אלו המבקשים חופש רוצים אותו באופן רחב וכולל ומלא. לא כל האנשים הרוצים חופש, פועלים באופן כזה אשר מאפשר התרחבות, אשר מאיץ את ההתפתחות של התרבות האנושית.

אמנם אין באמת צדדים, אבל אנו מתארים זאת באופן תלת-ממדי, שיהיה קל לכם לתפוס: אלה מושכים בכיוון אחד, אלה מושכים בכיוון אחר, והקרע הולך וגדל. הוא הלך וגדל באופן כזה שנוצרה מלחמה.

יש צורך לנקוט עמדה

מלחמה זו היא אינה היחידה המתנהלת בעולם הזה בזמן הזה, אבל היא נוגעת לכם ישירות ואתם נמצאים בתוכה. מרבית מאלו אשר מקשיבים למילים הללו נמצאים בתוכה וכולם מושפעים ממנה, גם אלו אשר לעולם לא יקשיבו למילים שאנו מוסרים כעת.

זו אינה המלחמה היחידה אבל היא משמעותית, זאת משום תשומת הלב שהיא מרכזת ויוצרת בעולם. היא מעמידה למבחן תפיסות עולם, והיא מחייבת בני אדם לבחור ולנקוט עמדה.

זו אינה המלחמה היחידה היוצרת זאת, בהחלט; ישנה מלחמה נוספת, ממושכת, המתנהלת בעולם זה, אשר יש לה השפעה דומה. אך למלחמה הזו, מנקודת מבט קולקטיבית על התרבות האנושית, יש חשיבות רבה והשפעה רבה. אם נרשה לעצמנו להיות אנושיים, נאמר שההשפעה שלה אפילו יותר גדולה.

זו מלחמה שאי אפשר להתעלם ממנה, ואין זה אומר שכל בני האדם בכדור הארץ מודעים אליה. עם זאת, בני אדם אינם יכולים להתעלם ממנה, והיא מחייבת בני אדם לנקוט עמדה בתוך מציאות מורכבת. אתם אינכם יכולים לומר באופן קל ופשוט, יש פה רעים וטובים, ואתם נוטים לעשות זאת, במיוחד בזמן של מלחמה.

מנקודת מבט אנושית, זה אכן מוצדק. יש את הרעים, את אלה אשר פגעו, ויש את הקורבנות, בהחלט, והקורבנות הם חלק מהטובים. בני אדם מתבקשים לבחור ולנקוט עמדה, אבל המציאות אינה כה פשוטה. זאת משום שהמציאות שבה אתם נמצאים, האדמה שעליה אתם חיים, הארץ הזאת שאליה אתם קשורים בגוף ובחומר, היא ארץ של סכסוך, היא ארץ של כיבוש, היא ארץ של גירוש ונידוי, וזה מה שמתרחש על פני האדמה הזו כבר אלפי שנים.

הכיבוש לא מביא לגן עדן

האדמה הזו היא מחזיקה בתוכה את המפתחות לגן עדן. אנו אומרים זאת משום שכך בני האדם תופסים זאת, אבל אנו אומרים זאת גם משום שהדבר אכן מתקיים. על האדמה הזו, במובן מסוים, מתקיימים ונמצאים המפתחות לגן עדן, ובני אדם רבים על המפתחות הללו כבר עידינים רבים. הם כובשים ונכבשים, מגרשים ומגורשים כבר אלפי שנים, ומה שקורה כעת הוא חלק מהשרשרת של הכיבוש, של הגירוש.

אין זה רק חלק משרשרת של קארמה, של היסטוריה, אלא גם חלק ממה שמתרחש בתוך המציאות שלכם, בתוך המדינה שלכם, מזה עשרות שנים. המציאות היא מציאות של כיבוש, ובתוך מציאות של כיבוש, נוצר קרע.

איך אפשר להגיע לגן עדן מתוך כיבוש?

יש צורך לנקוט עמדה

מפתחות של גן עדן הם מושג שמתאר מבנה אנרגטי, אשר יכול לפתוח את האדם לתודעה חדשה. אפשר לקשר את המבנה האנרגטי הזה לירושלים והקישור יהיה מדויק, משום שהאדמה שעליה בנויה העיר הזו, מחזיקה בתוכה את היסודות שמאפשרים למבנה האנרגטי הזה להתקיים.

אנו מתכוונים ליסודות פיזיים. אנו מתכוונים לריכוזים של מינרלים, של קריסטלים, אשר יוצרים מבנה אנרגטי שמי שמתחבר אליו, יכול לעבור לתודעה חדשה.

אתם מגדירים זאת כסינדרום ירושלים, של אותם אנשים אלה אשר בטוחים שהם המשיח. זו לרוב אינה בעיה פסיכיאטרית. אלו הם בני אדם שבמרבית המקרים התחברו למפתחות גן עדן ועברו לתודעה חדשה, אבל הם מתרגמים אותה - ובעיקר אלה מסביבם מבינים אותה - באופן לא נכון.

מפתחות גן עדן קיימים. המבנה האנרגטי הזה קיים, אבל הוא אינו יכול להיות נגיש לבני אדם בתוך מציאות של כיבוש.

המפתחות אינם נגישים למי שנמצא במלחמה. זה אינו אפשרי.

אי אפשר לשלוט בשער

זה מה שקורה על אדמה שעליה חיים בני אדם, שבכולם ישנה הידיעה שכאן נמצאים המפתחות לגן עדן.

דתות ומסורות נבנו על בסיס הידיעה הזאת, ובני אדם רבים מחפשים זאת. הם נמצאים פה באופן פיזי, חיים על פני האדמה הזו, או מאמינים בה ומתפללים אליה כי הם רוצים להגיע אליה.

בני אדם כמו בני אדם, לא רק רוצים להגיע לגן עדן, הם רוצים להיות היחידים שיגיעו לגן עדן. הם רוצים שאף אחד חוץ מהם לא יגיע לשם, והם ילחמו בכל מי שינסה. כתוצאה מכך, אף אחד לא מגיע לגן עדן, למעט אותם בודדים שמוכתרים כסובלים מסינדרום ירושלים. אף אחד לא מגיע לגן עדן.

כתוצאה מכך, הולך וגדל התסכול. יש המאשימים בתסכול הזה את הכיבוש, ואומרים "אנו כבושים ואנו רוצים את החופש להגיע למפתחות ואנחנו ניקח את החופש הזה מאחרים ונכבוש אותם", וכך הדבר מתקיים כבר עידנים רבים. אלה כובשים את אלה, אלה שולטים באלה, אלה מנסים למנוע מאלה, וכולם מתוסכלים וכולם רוצים משהו שהם לעולם לא ישיגו, משום שאי אפשר להגיע לגן עדן ולשלוט בשער בו זמנית. אי

אפשר. זה מעולם לא היה אפשרי, וזה גם לעולם לא יתאפשר. לא משום כוחות אנרגטיים ששומרים על גן עדן, אלא משום שגן עדן הוא אינו מקום ואין כוחות ששומרים עליו.

הסיבה היא שהתודעה של בני אדם המבקשים שליטה אינה יכולה להיפתח באופן הזה, אשר מאפשר את ההתפתחות של תודעה חדשה. כאשר אדם מנסה להבקיע את הקיר עם הראש שלו, הוא ישובור את הראש אבל הוא לא יפתח שום צ'אקרה. מי שמנסה למנוע מאחרים גישה אל הקיר, מי שמנסה לשלוט באלו המתפללים לקיר, לעולם לא יגיע לגן עדן.

הדרך להגיע לגן עדן

את מה שאנו מוסרים כאן רבים יודעים. זה אינו חדש. זה נאמר במילים אחרות, אבל יותר משזה נאמר ואנשים יודעים זאת במודע, מרבית בני האדם יודעים זאת ברובד לא מודע. הם יודעים שמפתחות קיימים, והם מרגישים את התסכול, אבל הם לא מבינים שאי אפשר לעבור לגן עדן באופן שבו הם מנסים.

המלחמה הזו שבה אתם נמצאים היא ניסיון עיקש, חלק מקארמה מורכבת של עמים ודתות, להגיע אל מפתחות גן עדן, להחזיק בהם ולא לתת לאיש להתקרב.

מפתחות גן עדן הם מבנה אנרגטי, אבל הוא לא מתקיים רק על פני האדמה שעליה בנויה העיר הזאת. מפתחות גן עדן הם גם מבנה אנרגטי המתקיים בתודעה של בני אדם. משום כך, אינכם באמת צריכים להגיע לעיר הזו כדי להגיע לגן עדן. אינכם זקוקים גם לדת בשביל להגיע לגן עדן, ומשום שאינכם זקוקים לדת כדי להגיע לגן עדן, בני אדם יצרו דתות. הם רוצים שליטה, הם רוצים כוח, אז הם מטשטשים את האמת כבר עידנים רבים כדי למנוע מכם את הגישה הפשוטה והישירה והנינוחה והחופשייה לגן עדן.

מסעות רוחניים הם המסע לגן עדן. הם שינוי של התודעה באופן כזה, שהאדם ממשיך לחיות את חייו עם מה שאפשר לתאר אותו כתפיסה אחרת של המציאות. לחיות את גן עדן בכדור הארץ זה להמשיך לחיות בכדור הארץ, אבל באופן שונה מכפי שאתם רגילים.

מסע רוחני הוא מסע לגן עדן ובהרבה מובנים, הוא יותר אפקטיבי ממסע כזה שנעשה במסגרת של דת. זאת משום שמסע רוחני, במרבית המקרים, הוא מסע של חופש. אם ישנם חוקים אז אין חופש, ושוב בני האדם מתרחקים מגן עדן.

ישנם רבים האומרים "אנחנו רוצים חופש, אנחנו רוצים גן עדן ואנחנו רוצים שינוי, אנו רוצים גדילה", אבל החוקים שלפיהם הם חיים לא באמת מאפשרים זאת. מסע רוחני אמיתי מחייב בני אדם פעם אחר פעם להכיר בחוקים של עצמם ולהיפרד מהם. כלומר, להכיר בפחדים של עצמם ולהיפרד מהם, שכך מה שניצב ביניכם לבין גן עדן הוא בסך הכול פחד. זו שורה דחוסה וצפופה של פחדים, הקשורה באינספור זיכרונות, אשר יחד יוצרים חומה שאתם מתקשים לפרוץ.

הריפוי שאתם יוצרים בדרככם הוא זה אשר מאפשר את אט לחומה הזו להתמוסס. ככל שיש בכם פחות פחד, פחות מהזיכרונות, פחות מהתפיסות, מהאמונות ומההתנהגויות שכל אלה יוצרים, כך התודעה שלכם הופכת להיות יותר רחבה, יותר אוורירית, כזו שיש בה תנועה, כזו שמאפשרת לחבר היבטים שונים של הקיים, של הקיום. ככל שהיבטים

שונים של הקיום מתחברים ומתמזגים זה עם זה, אתם יכולים אט אט לדעת מה הוא גן עדן ומה זה אומר לחיות את גן עדן על פני האדמה.

העתיד אינו ידוע

העניין עם גן עדן על פני האדמה שאין לו ביטוי אחד. משום שהחופש הוא העיקר, המימוש של גן עדן הוא עניין אינדיבידואלי. אנו לא יכולים לומר לכם למה לצפות.

במידה כזו או אחרת, אתם כבר יודעים מה זה אומר גן עדן על פני האדמה, לפחות עבור עצמכם. אתם יכולים לומר כיצד זה בא לידי ביטוי. כאשר אינכם מונעים מתוך פחד, כאשר אתם יודעים שיש מספיק, כאשר אתם יודעים שהכול בסדר ולכן אתם יכולים להיות כפי שאתם, אז אתם בגן עדן. לכן, במידה כזו או אחרת, במצבים כאלה ואחרים, אתם כבר מכירים זאת. בכל זאת אנו נאמר שביחס לעתיד שלכם, ביחס להמשך ההתפתחות, האופן שבו גן עדן יכול לידי ביטוי הוא אינו דבר ידוע מראש, הוא אינו צפוי. אמנם הוא גם לא הכרחי, אבל ככל שאתם בוחרים ליצור זאת, דעו שזה איננו דבר מה שאתם יכולים לצפות אותו מראש, וגם אינכם צריכים.

התודעה של בני אדם, במידה כזו או אחרת, נמצאת בתוך סכסוך, היא נמצאת בתוך מלחמה. אנו אומרים זאת לא רק משום המלחמה המתקיימת כעת, אנו אומרים זאת משום שכך הם פני הדברים תמיד. כאשר אתם במלחמה, אינכם יודעים איך תרגישו ואיך תחיו בתוך שלום. לכן, אל תנסו לעסוק בעתיד, אלא תגלו מה עומד ביניכם לבין גן עדן; אילו פחדים, אילו זיכרונות, אילו אמונות. פעם אחר פעם תעמדו מול חומה, פעם אחר פעם תביאו מודעות וריפוי למה שמפריד ביניכם לבין עצמכם, כדי ליצור לעצמכם עוד מרחב ועוד מרווח ועוד תנועה ואווריריות.

כולם הלכו לאיבוד

מלחמה זו שבה אתם נמצאים, מחייבת בני אדם לנקוט עמדה, והעמדה שיש לנקוט היא ביחס למציאות מורכבת, שאינה מאפשרת לבני אדם לפשט את המציאות לכדי רע וטוב. עם הכאב שאתם חווים בזמן הזה ועם הכעס שאתם חווים בזמן הזה, אנו מציעים לכם לזכור שאתם נמצאים בתוך מציאות מורכבת. הדרך האפקטיבית יותר, נגדיר זאת כך, החומלת יותר, להתייחס למציאות היא לא מתוך נקודת מבט של טוב ורע.

המורכבות איננה אומרת "שני הצדדים אשמים". המורכבות אומרת ששני הצדדים הלכו לאיבוד. כולם הלכו לאיבוד, ויש פה יותר משני צדדים. יש פה יותר משתי דתות וכולם הלכו לאיבוד אובדן הדרך הזה, שמתקיים כבר אלפי שנים, יצר את המציאות שאתם נמצאים בה. הוא יצר את המדינה, הוא יצר את הכיבוש, הוא יצר את הפיצול ההולך ומעמיק. זה מה שיצר את הקרע, זו המשמעות של הקרע שאיתו התחלנו. כולם הלכו לאיבוד, וזאת משום שהם מנסים להשיג את המפתחות לגן עדן ולמנוע מאחרים, מהשונים מהם, להיכנס.

שיתוף פעולה הוא האיחוי

האיחוי נובע מכך שאתם יכולים לראות שגם השונים מכם דומים לכם. זה מה שיוצר איחוי. מה קורה בזמן זה של מלחמה, בזמן זה שישנה מצוקה רבה? בני אדם נרתמים

לעזור זה לזה, בני אדם מתחברים מחדש זה לזה ברובד הבסיסי ביותר של חיים ומוות, של הישרדות. הלב נפתח, ובני אדם נזכרים שהם דומים זה לזה.

במילים אחרות, במקום להילחם על מי צודק ומי צריך להיות בשליטה, בני אדם משתפים פעולה. שיתוף פעולה הוא האיחוי, והוא הדרך היחידה להגיע לגן עדן. שיתוף פעולה הוא המשמעות של גן עדן.

שיתוף פעולה זה מה שקורה, אבל זה לא הדבר היחיד שקורה, שכן ממשיכים להתקיים בני אדם שכל מהותם היא לסכסך ולהפריד, בהחלט. יש את אלו אשר מבקשים להמשיך במה שהיה, ולא רק את מה שגרם למלחמה, זה שאתם יכולים לומר עליו "זה מה שהחמאס מנסה לעשות". בכל הדתות, בכל הלאומים, גם אצל הנכבש וגם אצל הכובש, יש את אלו המבקשים לסכסך, להפריד, להילחם. אלו המבקשים לשמר את השליטה.

הגלגול הנוכחי של אלו אשר יצרו את הדתות, ממשיך להתקיים. דעו שהם קיימים, אבל אל תפחדו מהם, משום שאין זה העניין, לדעת שהם קיימים ולהאמין שיש להם כוחות ושהם יכולים לפגוע בכם ולשלוט בכם. בהחלט לא. הם משפיעים, בהחלט, וההשפעה שאתם חווים כעת היא קשה ביותר, בהחלט. אבל ראו את מה שקורה מסביבכם. ראו את התמיכה, את העזרה ההדדית, את שיתוף הפעולה שנוצר. זה האיחוי.

אנו לא יכולים לומר שמלחמה זו תביא לסוף תהליך האיחוי, ושכל האנושות תיכנס לגן עדן, בהחלט לא. אבל מה שקורה כעת, במקום בו אתם נמצאים, הוא הבסיס שיאפשר התפתחות חדשה, הוא הבסיס שיאפשר שינוי. אנו לא נאמר השינוי הסופי או האולטימטיבי, אנו לא נשתמש במילים שמתארות דבר חד משמעי. אנו לא אומרים שאתם עכשיו נכנסים לגן עדן, אבל אתם מתקרבים לשם. החומה, שלא רק מפרידה ביניכם לבין גן עדן, אלא גם מפרידה גם ביניכם לבין בני אדם אחרים, מפרידה ביניכם לבין עצמכם, החומה הזו נסדקת. היא אולי נהיית יותר דקה, לפעמים ממש מתפרקת. יש יותר שיתוף פעולה, יש יותר קרבה, יותר חברות, ועל כך כדאי לברך.

אנו מציעים לכם בתוך זמן זה של קושי רב, של כאב עצום, לשאוב כוח מזה ולחזק את זה בתוכם וסביבכם. לחזק את שיתוף הפעולה, לחזק את התמיכה. בני אדם נזכרים שכולם דומים זה לזה ואם כולם דומים זה לזה, איך אפשר לשלול מהאחר את מה שקיים לך? ככל שיותר ויותר בני אדם יבינו זאת, כך עוד ועוד מהאור של גן עדן יהפוך להיות לחלק מהמציאות של כולכם.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.